a ¶ Originē. no. p foro originis: de quo de paro. c. fi. in. i. glo. de tēpo. ordi. cū nullus. lib. vi. ⁊ in spec. de compe. iudi. adi. §. i. ver. xlii. ⁊. xliij.

b ¶ Non subfuit. inuit p nō subditū crimē lese maiestatis non cōmitti.

c ¶ Nō habebat. no. non valere sententiam: ex cuius tenore deprehendit evidens iniquitas: de hoc vidi post Inno. e. ti. cum bertoldus. s. ver. concessimus.

d ¶ Propter quā etiaz: tolle hic lfaz que est in fi. hui⁹. §. ppie terminos prātis excessit in mesem nostram ⁊c.

e ¶ Districtum. cum roma sit de tēporali dominio ecclesie. lxiij. di. ego ludouicus. xxiii. q. ul. igitur de elec. fundamenta lib. vi.

f ¶ Debitis. quid de debitoribus p iuramentuz obligatis hoc posito ꝙ hec snia fuisset iusta: scri psi post hostien. de cen. significauit: sup glo. ii.

g ¶ Fidelitate. hoc bene facit papa ō subditis imperio. xv. q. vi. alius. et. c. nos sanctorum. ⁊. eo. ti. c. ij. li. vi. ⁊ hoc ratione criminis de her. c. fi. de pe. c. fi. procedit autez hoc ex superioritate: de qua. j. §. fi.

h ¶ Subiecte. argu. ad no. xvi. q. vij. filijs. i. i. glo. s. ꝙ p dānationē vl confiscationez iudicis secularis non pdit quis iusꝑ patronatus.

i ¶ Valez. qō facere nō licuit: de elec. venerabilem. in pn. cū suis ꝓxor.

k ¶ Sic graui. lese maiestatis.

l ¶ Licuerit. facit ad no. ff. de cōstit. pn. l. i. ⁊. C. si ꝫ ius vel vti. pub. l. vl ti. p Inno. de cōsti. que in ecclesiarū: p hostiē. in sum. de rescript. §. quas vires. ver. pōt aūt. facit ēt ad qōnez de iudice habente arbitriū: quaz no. j. ō ver. fig. sepe. super ver. defensiones.

m ¶ Nole. sic eo. ti. c. fi. lib. vi. ij. q. i. in primis in fi.

n ¶ Vulgi. cui⁹ opinioqiqz ispicit. ff. de flumi. l. pma. ⁊. ff. ō fū. istru. l. cū delanionis. §. asinuz. de pur. vul. p totū: no. de reseri. nonnulli: in. iiij. glo. Quidq⁹ de pōto. Vulg⁹ amicitias vtilitate probat.

o ¶ Superioritate. vt in constitutione romani. ꝫ. de iureiur.

p ¶ Succedimus. de foro cōpe. licz ex suscepto et hmōi prāti non participant legati de latere: de hoc in spe. ti. ij. §. nunc offendendum. ver. xix.

q ¶ Dominātiuz. apo. xix. c. vltra meduz. i. ad tymo. vi. ⁊ facit. viij. vi. que ꝫ mores: in fi. de veci. tua. ij.

r ¶ Concessit. matth. xvi.

s ¶ Ex eis. concor. de elec. qualiter. in fi. j. de immu. ec. qm̄.

t ¶ Consilio. vide qō no. co. ti. c. ij. lib. vi. in prima glo.

u ¶ Reuocamus. cōcor. de re. ec. nō alie. si quis. co. ti. ad audiētiā: ⁊ qō

tinuuz ⁊ notoriū suuz hās domicilium ac originē inde trahens: imperatori eo modo nō subfuit[b] q, in euz crimē lese maiestatis cōmiserit quantūlibet oia in sententia supradicta cōtenta veritatez indubio cōtinerent: sicqz nedū cuz iure immo nec cuz iuris colore tulit imperator snīam supradictaz in regem ex cā q veritatis subsistentiam non[c] hēbat ꝓpter[d] quam ēt quatenus in eo fuit regez eundem priuando regno: et regia dignitate ac terris etiā alijs ⁊ iurisditiōibus ꝓpetuis ⁊ tpalibus: que sub eo nullatenus vel ab eo sed a nobis ⁊ sub nobis tenebat necnō procedendo contra regem eundez ex illis que per ipsius stipendiarios ac nonnullos impatoris eiusdem subiectos per maliciaz ⁊ instigationem regis ipsius contra eum fuisse cōmissa in vrbe dicebat. ¶ Cum ⁊ si fuisset ibidem reuera ꝓmissa punitio tñ coꝫ in regez veluti extra districtum[e] imperij commissoruz ad imperatorez nullatenus ptineret: inhibendo ēt in eadez snia sub magnaꝫ appositione penarum quaꝫ aliquas sibi applicari mādauit: ne quis dicto regi presumeret in suis rñdere debitis[f]: in ipsiusue familiaritate vel seruitio remanere aut eidem contra ipsum imperatorem quouis modo impēdere ꝓsiliū auxiliū vel fauorē: cū debitores seruitores ⁊ auxiliatores hmōi extra imperiū ⁊ in regno constituti predicto nullatenus impatori subessent: nec ex cōmittendis in regno eodem dictis possent penis astringi vel aliq̄liter condemnari per ipsum: absoluendo quoqz ab omni fidelitate[g] obligatiōe seruitio promissione ac pacto, puincias oēs ciuitates ⁊ castra ⁊ loca: ipsiusqz vasallos ⁊ feudatarios ⁊ alios quoslibet eidem regi quōlibet obligatos: cum includerentur in absolutione hmōi terre ⁊ persone nobis ⁊ ecclesie romane subiecte[h] propter terminos potestatis excessit in messez nostraz mittens perperā suam falcē[i]. ¶ Ceterum defectus suppletio circa processus adhibita supradictos nō tñ valet ad iustificationem ipsoruz ⁊ supradicte: quantum ad eorum sigillationē ⁊ notam: cum nullam super p̄missis prātem haberet imperator in regē: sibi als cū vt preferitur non subditū nō citatuz legitime aut remissum: ⁊ extra districtum ipsius cōtinue ac notorie consistentez nec predicta suppletio circa subditum etiam ad ea potuisset de ratione referri per que de crimine presertim sic graui[k] delato defensionis que a iure prouenit naturali facultas adimi valuisset cum illa imperatori tolli nō licuerit[l] que iuris naturalis existunt. ¶ Vt igitur sicut memorata sententia iuris caret effectu: sic auctoritate ⁊ nomine[m] rei careat iudicate: vt nec in opinione communi aut vulgi[n] labiis nomen habere sententie mereatur: vt etiā in magnum iusticie ac pacis obseq̄um scandalosis occurratur periculis: que cum nostra ⁊ ecclesie prouīciaꝫ multaꝫ regnorum ⁊ gentium turbatione non modica possent occasione ipsius pro tempore suboriri. ¶ Nos taz ex superioritate[o] quaz ad imperium non est dubium nos habere: cū ex potestate in quam ua cante imperio imperator succedimus[p]: ⁊ nihilominus ex illius plenitudine potestatis quaz xp̄s rex regū ⁊ dñs dñantium[q] nobis licet immeritis in psona bti petri concessit[r] snīaz ⁊ processus omnes predictos ⁊ quicquid ex eis[s] secutuz est vel occasione ipsoꝫ de fratrū nostrorum ꝓsilio[t] declaramus fuisse ⁊ eē omnino irritos ⁊ inanes: nullumqz ōbere aut debuisse sortiri effectum: seu nocumentum vel notā afferre cuiquā vel quomodolibet attulisse ipsosqz nihilominus quatenus ꝓcesserūt de facto: ⁊ qcqd ex eis secutuz est: vel ob eos vel in posteruz sequi posset irritum reuocamus[u].

Rubrica de appellationibus.

¶ Clemens. v. in cōcilio vienēsi.

¶ Valet appellatio coraz maiore parte pluriuz iudicum sed appellato est appellatio delatio ⁊ termini prefixio intimanda. h. d. Joan. an.

Si a iudicib⁹[x] duob⁹ aut pluribus fuerit appellādum[y]: qz forte de facili coꝫ pñtia simul[z] hēri nō posset: liceat corā[a] ipsis vl maiori⁹ parte ipsorum appellare[b] ⁊ apostolos petere separatim: valebitqz appellatio talis[c] ac si simul[d] fuisset i eorum presentia ab omnibus appellatuz. Est tamē appellato ignorāti[e] appellationis necnon delationis[f]

Sno. ibi de of. ordi. c. pe. ⁊. ii. q. i. primates.

Ia iudicibus. ⁊ sunt due partes. secunda ibi: est tñ. ⁊ quod dicit iudicibus intelligo ordinarijs vel delegatis siue sint ad cās: siue sint executores ad gratias ⁊ idem etiam puto de arbitris iuris a quibus appellari potest: de of. deleg. ab arbitris lib. vi. cum ea sit ratio.

y ¶ Appellādū. in iudicio vel ex snia vel grauamine forte: dato ergo ꝙ haberi posset ipsorū copia: locus esset ei ꝙ ō dē: sed ante ꝓstōnem istam tunc solum sic diuisim de facto appellabamus qñ cōiter iudices haberi nō poterāt. vnde seruabat ꝙ singulariter requirebātur ut conuenirent.

5 ¶ Simul. scire ōbes ꝙ Inno. in decre. cum super de of. delega. in glo. magna circa medū dicit ꝙ ab vno ex plurib⁹ iudicib⁹ nō potest appellari: nisi appelletur ex oībus: ⁊ qz cum nō sit licitū appellare nisi a grauamine: ⁊ vnus sine alijs grauare nō possit: qz solus iurisditionem nō hz: ergo nō ab vno: sz ab oībus simul appellanduz ē. Sed si Inno. intellexit simul i loco. s. congregatis tpe quo appellatur: hoc igit̄ hic corrigitur sz si itellexit simul respectu: forme vel interpositionis: hoc hic non tangitur lz enim hic separatim appellet: nō ab oīb⁹ appellatur. hoc tñ scias ꝙ quotiens vnus ex plurib⁹ iudicibus procedere potest ⁊ ab ipso solo si procedit poterit appellari de primo vide quod no. ō arbi. c. ij. li. vi.

z ¶ Coram ipsis. vide qō no. de elec. vt circa lib. vi. in pñtia eiuz iudicis appellanduz est. ij. q. vi. biduuz: vbi de hoc. ⁊. ꝫ. co. ti. suggestum.

? ¶ Maiori. qñ sunt plures q̄ duo. Nam in duob⁹ non est vare partem maiorem: oportebit ergo tunc ꝙ corā ambobus fiat appellatio si diuisim possūt haberi: sz quid si ambo ⁊ diuisim nō possunt haberi: vel qñ sunt plures nō potest hri pars maior etiaz diuisim. Solu. ex quo non stat per appellantez sibi non nocet: facta igitur protestatione appellet coraz illis vel illo quos vel quem habere pōt vel si nullum potest habere coraz publicis ⁊ honestis psonis eo. ti. c. fi. de offi. ordi. pastoralis. si haberet copiaz iudicis ad quem coram illo appellet. ij. q. vi. biduum.

x ¶ Appellare separatim vt sequitur: est enim mēs lfe ꝙ qlibet istorum actuum appellatio ⁊ apostolorū petitio separatim fieri possit.

a ¶ Talis. supple ⁊ apostolorū petino.

b ¶ Ac si simul. cōcor. de re iudi. c. pe. li. vi.

c ¶ Ignoranti. scienti. n. certificari non debet: de re iudica. cū qui certus: lib. vi. presumitur autem ignorantia: de re iudicata. presumitur lib. vi. cum concor.

d ¶ Delationis. vbi delatum est tunc negocium principale per hoc est coram iudice appellatiōis. ꝫ. co. cum appellationibus. lib. vi. ⁊ ideo intimandum est appellato: ⁊ facit hec littera ad id quod no. ꝙ deferri appellationi: ⁊ terminum illi prefigere sunt diuersa.

a ¶ Eorum.s.iudicum.
b ¶ Prefixionis.ad iter enim arripiendum vel ad se presentandum potuerunt terminum assignare.eo.ti.cũ sit romana: que termini assignatio quia multum operatur: vt eo.ti.sepe ideo pti hoc ignorãti debꝫ intimari. Sed nũqd hec dilatio ꝛ termini prefixio separatim: per illos iudices fieri poterit: quod videtur per hanc lr̃am sed forsan ẽ mens lr̃e ꝙ iudices illi postea cõueniẽt ꝛ deferent vel terminũ statuẽt: ꝙ intimari debet appellato.
c ¶ Legitime post modum qui habetur.s̃.e.com.de elec.cãm vt ibi patet in fi. Nec puto hãc intimationem solũ faciendam qñ sic separatim appellatur sed etiam fiet quando simul a iudicibus appellaꝫ: vel quãdo vnꝰ solus esset iudex a quo appellatur propter ratões quas supra notaui. Et aduerte: quia decre. illa cãm nil dicit de intimatione dilationis vel termini: ꝫ solius appellan͛tis. ꝛ est ratio qꝛ cause beneficiales de quibꝰ ibi dicitur quo ad principale deferuntur per appellationes: ꝛ habent terminum statutuꝫ a iure ad se presentandum ꝛ hoc pars cui notificatur appellatio ignorare non debet alie vero non: ꝛ ideo si deferatur vel terminꝰ statuatur ab homine: notificentur hec appellato q potuit ignorare.
d Quanuis. sunt quattuor partes. Secunda ibi: verum. Tertia ibi: sin autem. Quarta ibi: ꝙ si. determinat primum dictum quod nota.s̃.eo.ti.ab eo.lib.vi.in.iij.glo. vbi patet ꝙ mihi placebat iste rigor de quo loquiꝫ primo. ꝛ idem ibi archi.

eorũ[a] ꝛ termini prefixionis[b] si subsecute fuerint intimatio legitime[c] facienda.

Idem.

¶ Sufficit apostolos peti vno cõtextu sepius ꝛ instanter: ad quos recipiendos si iudex certum terminũ statuat appellãs illos non petens in termino appellationi renunciat: Idem cuꝫ iudex statuat terminum iuris incertũ infra quẽ appellãs illos debite non petiuit: vel oblatos recipere renuit. Ponit vltio tres casus qbus appellans nõ habens apostolos appellationeꝫ prosequi potest.h.d.Jo.an.

Quanuis[d] rigor iuris[e] exposcat eũ qui appellat debere petere apostolos ɔgruo loco ꝛ tp̃e[f] sepius instanter nos tamen antiquã ꝛ cõem obseruantiam[g] litigantium sequi ꝛ equitatem rigori preferri[h] volẽtes decernimus[i] sufficere ꝙ ꝑ appellantem simul vno contextu[k] apostoli instanter ꝛ sepius postuleꝫ. ¶ Verũ si iudex a quo appellaꝫ certũ[m] terminuꝫ ad recipiẽdos

e ¶ Iuris.ij.q.vj.post appellationem.ꝛ.§.vlti.ad fi.C.eo.ti.iudicibus.
f ¶ Tempore.s.xxx.dierum qui currunt a tp̃e sn̄ie: vel ab eo tempore a quo incipit currere decendium appellationis iterponende: sic intellige quod no.s̃.eodem titulo ab eo in glo.ij.ꝛ est si.quod no.ff.de excusa.tuto.l.qnquaginta: olim dabantur.v.dies.ij.q.vi.ab eo.ꝛ est iste terminꝰ ẽt iudicis ad tradenduꝫ vt ꝓbãt iura predicta.
g ¶ Obseruantiam.si.s̃.ea.cõ.de eta.ꝛ quali.generalem: in tãtum autem vigebat hec obseruantia: quod dicebat Guil.ꝙ nũquam viderat hoc opponi: ut no.in decre.ab eo.
h ¶ Preferri.si.de.re.pmu.c.vno.li.vj. quibus aũt casibus ꝑferatur equitas rigori: ecõtra satis scripsi de transac.c.fi.
i ¶ Decernimus.per viaꝫ declarationis: debuisset.n.dici ꝫriũn vt.s̃.patet: ꝛ iõ vtitur isto verbo: si.de regula.lib.vj.
k ¶ Contextu.lex dicit de testamento in scriptis ꝙ vno cõtextu fieri debet ꝛ declarat vno contextu fieri cum nullus alienus actus misceꝫ.ff.de testa.heredes palaꝫ: ad fi. sic ẽt electio vno cõtextu fieri debet.s̃.de elec.qua pp.sed hic non iponiꝫ necessitas hoc faciendi vno cõtextu: sed dꝫ ꝙ si sic fiat valet ꝛ nõ curo an hec petitio fiat vno cõtextu.cũ appellationis iterpositione necne: facit qõ no.ff.eo.l.i.i glo. fi.ꝛ in spe.de ap.§.sequitur.
l ¶ Apostoli quos interdum epistolas: interdum dimissorias vocamus.ij.q.vj. ab eo.ꝛ.c.post appellationem quid sint apostoli: ꝛ vnde dicantur: ꝛ de q̃druplici eorum specie ꝛ eoꝝ formis: vide in spec.eo.ti.iiij.parte.§.qui sequitur.
m ¶ Certum.siue per denomiatioẽ diei: puta die iouis ꝓxi.vel ꝑ numerũ puta hodie ad octo dies: vel octaua die mensis.
n ¶ Nec petat.sola ergo cõparatio non sufficeret: non sic in casu decre. si a iudice eo.ti.li.vj.est.n.casus ille ab isto diuersus: apostoli.n.danꝫ vt instruatur iudex ad quem eo.ti.vt sup.li.vj.sed reuocatio grauaminis fit vt iurisdictioneꝫ resumat iudex a quo: non ẽ ergo mirũ si plus circa primũ ꝙ̃ circa scõm artatur a ꝑpellans: a quo plus circa scõm ꝙ̃ circa primum. Jo.an.
o ¶ Videtur.ẽt si iret vel mitteret ꝓ illa ꝓsequẽda.s̃.eo.ab.eo.lib.vi.sed quid dices si isto casu vel sequenti cõparuit appellans in termino certo: vt hic vel infra icertum: vt.j.proxi.rñ.iudex assignat nouum terminum ad illos recipiendos: in quo nõ comparet appellans nunquid renunciasse videtur forte fuit de mẽte huiꝰ iuris ꝙ vltra secundam vicem non teneatur appellãs coram ipso pro hac causa comparere: tutius est ꝙ ex quo secũdus terminus est ĩfra tempus iuris: ĩfra qõ ad hunc actum iudex ẽ corã illo ĩ termino prorogato compareat: non tamen puto ꝙ teneatur plus petere: sic ꝓcedat quod dixi õ vice secũda: sed satis ẽ ꝙ exhibeat se paratum recipere: sicut ĩ predicta decre.si a iudice: ꝛ lꝫ vt dixi hoc sit tutius: nõ tamen extimo eum qui bis cõparuit negligentem vel renunciantem dici posse: alꝭ sequeretur ꝙ singulis diebus de termino.xxx.dierum post appellationeꝫ extantibus ad comparendum posset vrgeri.

p ¶ Infra dictum.no.quia.s̃.proxi.responso dixit in assignato termino hic dicit infra dictum terminum: vbi ergo est certus terminus debet in termino comparere nec tunc sufficieret id ante terminum facere: vbi vero sub hac incertitudine: scilicet infra terminum iuris.satis est infra illuꝫ terminum peterꝫ iterato. Et no.ꝙ lꝫ terminus sit incertus eam respondit se daturum infra terminuꝫ iuris: puto tamen ꝙ si responderet se daturum in termino iuris vel vltima vel penultima die termini iuris ꝙ terminus certus esset: nec tunc sufficeret ante terminuꝫ comparere: ꝛ ꝑ id videꝫ hic expressum: ꝙ citatus vel iussus vt compareat vel aliquid agat.j.certum terminum vt quotidie fit: satis est ꝙ infra terminum quãdocunqꝫ: dum tamen loco ꝛ tẽpore congruo compareat. vel id agat. exempla patent de do.ꝛ contu.cum dilecti: de cõsue.c.fina. ꝛ de preben.si pluribus lib.vj.e.lib.de electi.c.i.ꝛ.c.cupientes.§.ꝙ si per.xx.

apostolos appellãti assignet: ꝛ appellans in assignato sibi termino ñ cõpareat coram eo: nec petat[n] apostolos sibi tradi: appellatiõi sue renunciasse videtur[o]. ¶ Similiter si iudex appellãti rñderit infra iuris terminum apostolos se datuꝝ: appellationi sue renũciasse appellãs intelligitur nisi infra dictum[p] terminum[q] ɔgruo loco ꝛ tẽpore ĩstãter ꝛ sepius saltem vno ɔtextu petat apostolos ab eodẽ iudice sibi dari: vel si recipe recusat oblatos[r]. ¶ Quod si iudex in termino ad dandũ apostolos ꝑfixo ꝑ euꝫ ipsos appellanti petẽti nõ dederit[s]: aut si[t] dum peterenꝫ apostoli responderit se datuꝝ eosdẽ nullo termino certo sibi prefixo[v] vel ĩfra[x] iuris terminũ se eos asseruit velle dare: postea per appellãtẽ ɔgruo loco ꝛ tp̃e sepius ꝛ instãter vno cõtextu ẽt reqsitus: eos currauerit infra eundẽ terminuꝫ exhibere appellationẽ suam extunc[y] prosequi possit appellans: ac si expresse fuissent eidem apostoli denegati[z].

Idem.

q ¶ Terminum.q ẽt ipm iudicẽ artat: vt dixi in.i.respon.
r ¶ Oblatos. sepius vidi dubitari cuius expensis apostoli sint tradendi. Cõius seruatur ꝙ expensis appellantis: sed hec lr̃a facit in cõtrariũ: dum dicit oblatos sicut ergo libellum queꝫ actor tenetur reo offerre.iij.q.iij.offeraꝫ: suis expẽsis tradit: sic ꝛ iudex apostolos: ad idẽ de offi.ordi.si canonici: pro hoc fa.ij.q.vj.ab eo vbi dꝫ ꝙ traditio apostoloꝝ expediꝫ ex offõ iudicis. Iteꝫ facit.C.e.ti.eos in fi.vbi dꝫ ꝙ ẽt nõ petenti dari debẽt: hic ẽt vtitur verbo dãdi: ꝛ verbo exhibẽdi: quo verbo ẽt vtitur decre.pia.ꝛ decre.ab eo.ti.li.vj.ꝛ decre.vt super.e.ti.dicit tribuat: ꝛ.l.iudicibus.C.e.canonizata.ij.q.vj.in fi.dicit cõuenit prestari: satis est ergo ꝙ cuicũqꝫ boñ verborũ attribui possit gratuita datio. Itẽ precedẽs decre.j.ꝛ decreta.vt sup precipiunt eos exhiberi.ꝛ quod precipiꝫ necesse est fieri.xiiij.q.i.qõ debeꝫ.õ verbo.sig.ĩ his: ex qbus videꝫ gratis offerẽdos apostolos: ꝛ facit ad materiam qõ scripsi de elec.vt preterite: vt dixi contrariũ seruaꝫ ꝙ equitatẽ habet saltẽ in delegatis: dubitari solet ẽt an clausos ꝛ sigillatos appellans recipere teneaꝫ: ꝛ ar.decre.itimasti eo.ti.videtur ꝙ non.
s ¶ Dederit hic tolle litterã ĩfra appellationem suam ꝛ tunc ꝛc.ꝛ idem facias in fi.se.ver.
t ¶ Aut si.scõs casus ꝑ quẽ patet qõ appellans qui sufficienter petijt apostolos coram iudice qui respondit se illos daturum nullo termino statuto comparere vlterius nõ teneꝫ.fortius ergo si nihil rñderit: alꝭ inutile foret quod dicitur.s̃.j.respon.ꝛ adhuc fortius si õnegauerit: sed hoc erat expeditum in decre.ab eo.
u ¶ Prefixo.tunc vt postea.
x ¶ Vel infra.tertius casus. Et per id quod dꝫ hic.ꝛ.s̃.eo.§.similiter patet ꝙ iudex a quo potest infra tẽpus iuris tenere impeditum appellantem nec enim cogitur infra terminum illos dare.facit de elec: cõmissa li.vj.lꝫ ergo satis sit appellanti infra terminum illos pẽtere per modum qsequiꝫ tenetur tñ finem termini expectare: vt videat an iudex offerret ꝛ morã purgaret.
y ¶ Extunc.s.in primo casu lapso termĩo ꝑfixo ꝑ iudicẽ.in scõo post rñsionem iudicis: ꝛ postea terminum non statuerit: in tertio post iuris terminũ sic intelligo lr̃am: vt sic cuiqꝫ casui cõtinuetur iste finis: vt.s̃.dixi.
z ¶ Denegati.nec tenet processus super principali postea factus per iudicẽ a quo: quod dic vt.s̃.eo.ab.eo.in fi.li.vj. ex hac ergo cõstitutione dicias quattuor casus contra appellanteꝫ: ꝛ tres contra iudicem. Primus cõtra appellantem: cum apostolos non petit. Secundus ꝛ tertius cum in termino certo ad id dato vel infra icertum illos nõ repetit. Quartus cum illos sibi oblatos non recipit. Cõtra iudicem vt denegasse videaꝫ sũt tres casus: cum in certo termino per se statuto illos nõ tradit: vel se tradituꝝ dicit: sed terminum nõ statuit: vel dicens se daturum infra iuris terminũ requisitus illos non tradit. Duos casus addidi.s.qñ nil rñdet vel denegat iudicis pena est vt processus per ipsum habitus postea nõ teneat appellãtis: vt appellationi renunciasse videatur.s̃.eo.vt super.ꝛ.c.ab eo.li.vj.ꝛ hic. Jo.an.

a Sicut appellationē. in hac decre. τ sequētibus breuiloqu⁹ fuit auctor: ita ꝙ sumāde ñ sunt. pmo ponit dcm̄. scdo addit penā ibi: ꝙ si. Hoc autem approbat in vno dicto qđ no. Inno. e. ti. cōstitutus. τ. ca. bone. in alio determinat no. C. đ tēp. ap. l. fi. §. illud: τ reprobat opi. Host. quam no. eo. ti. ex rōne. approbat ꝙ oliꝫ disputādo terminaui: vt. ĩ. patebit.

b Iudicialeꝫ. ij. q. vi. ei q. š. e. ti. cū sit romana.

c Extraiudicialem. de qua. eo. tit. concertationi li. vj. τ hoc probabamus olim p decre. cōstitutus. eo. ti. que loquitur đ appellatione extraiudiciali τ tamen appellans non impedit⁹ excluditur a psecutione post annuꝫ quod ibi Inno. tenebat cum đ terminatione huiusmodi. c. s. ꝙ quando appellat a futuro grauamine: tūc a tpe grauaminis ann⁹ psecutiōis icipiat: τ. xij. differentias inter extraiudicialem τ inter iudicialē τ appellationem scripsi post. hosti. e. ti. bone.

d A die ergo vr̄ ꝙ illa pars dici ĩ qua appellatur cedat lucro appellātis nec cōputet̄ in anno sic de elec. ca. i. de excep.

Appellans prosequi τ finire tenet̄ appellationeꝫ extraiudicialem infra annū a die interposite appellationis vel illati grauaminis: quo non facto īpedimento iusto cessante appellatio est deserta. h. d.

Sicut[a] appellationē iudicialē[b] sic τ extraiudicialeꝫ[c] infra annuꝫ a die[d] interpositiōis ipsius vel a die illati grauaminis vbi a futuro[e] grauamine appellat̄ psequi τ finire[f] tenetur appellans. Quod si iusto īpedimento[g] cessante non fecerit debebit eius appellatio deserta[h] censeri. Idem.

Tēpus ad psequendā appellationē ab hoīe vel a iure pfixuꝫ non currit appellāti cōpromisso durāte vel de ptiū expsso ɔsensu nisi pīculo īminente ex mora iudex aliud decernat. h. d.

Quandiu appellationis prosecutio per ɔpromissuꝫ[i] vel[k] aľs de partium expresso[l] consensu differtur tp̄s ad psequēdum eandem ab homine[m] vel a iure pfixuꝫ curret̄[n] nolum⁹ appellāti[o]. Nisi forte[p] iudex vidēs ex dilatione periculuꝫ īminere[q] pciperet[r] in illa procedi. Idem.

Añ diffinitiuā appellāti ñ lꝫ psequi cās ĩ appellatiōe noīatiꝫ expssas nec pcessus pmi iudicis iustificari vľ ĩpugnari pt nisi ex actis corā eo.

Appellanti[s] ab īterlocutoria[t] vel a grauamie iudicis[v] nō licet alias causas prosequi quam in appellatione sua noīatim[x] dūtaxat.

pia: de resti. spo. frequens. š. de preben. statutum. li. vj. τ in hoc differet a tpe appellationis interponēde: qđ currit de momento ad momentū. de re iudi. ꝙ ad consultationem. Scire debes ꝙ olim hanc qōnem disputaui. s. qñ deberet currere tp̄s appellationis psequende. Accur. in fi. l. fi. C. de tēpo. appel. ponit tres opi. s. hic approbatam τ aliam ꝙ incipiat a tēpore incohate prosecutionis: pro qua facit lex illa ibi: τ annale tempus post incohatam litem preterierit. Tertia est ꝙ appellans si non psequitur īfra annum a tpe appellationis vel bienniū ex causa rata manet snīa sed si īcobanit infra hec tpa: tunc a tpe incohatiōis habeat annum: τ ex causa bienniū sed vt ibi no. fm̄ has duas opi. posset prosecutionis tempus extendi ad q̄driennū. Est quarta opi. quā ipse no. in autē. de iudi. §. appellatōes col. vi. vt cursui ipsius anni preponantur duo menses per. §. predictum vbi videtur expressum. Est quinta opi. que placet Hostien. eo. tit. ex rōne ꝙ currat annus a tempore sententie a qua fuit appellatum: alle. ij. q. vj. anteriorum. versi. τ sancimus: sed ibi loquitur de tempore appellationis interponende iuuabam hanc opi. per. l. iudicibus. C. eo. que habetur. ij. q. vj. in fi. vbi tempus apostolorum petendorum currit a tpe sentētie: vt etiam dixi. š. c. pri. in glo. iij. ad idem: ea. q. pter superfluam faciat. e. ti. ñ solum: lib. vj. vbi attentata post snīam: licet ante appellationem reuocantur per modum attentati. Item tempus resti. in integrum: τ supplicationis contra sententiā currit a tpe a sententie: de resti. in integ. ca. i. li. vj. C. de preci. impe. offe. auc̄. que supplicatio. Item annus executionis q datur delegato currit a tempore snīe: đ off. delega. querenti: sic dicam de isto: et videtur casus. C. đ tempo. appella. l. j. que de tempore psecutionis videtur debere intelligi. Primam opi. quā in solutione tunc tenui sic probat istud temp⁹ datur appellāti τ ad psecutioneꝫ appellationis. ij. q. vj. ei q aľs icipit: si quis appellat. C. de tempo. ap. ei qui eo. ti. cum sit: τ. c. reprehēsibilis sepe: τ. c. cōstitutus: đ sen. excom. lꝫ lib. vj. ergo oportet appellationem precedere huius tēporis cursum: ne lex sit īpossibilis. iij. disti. erit aūt: cum si. Item decre. ad hoc. ij. eo. ti. dicit post appellationem. Iteꝫ lex. ii. in prin. τ. l. iij. post prin. C. de tēpo. ap. ad idem eo. ti. Nicolao: de do. τ contu. cum olim: in fi. Item cum decē dies dētur ad deliberanduꝫ an expediat appellare: non computabunt̄ in tpe psecutionis: nam ista diuersa sunt ꝙ patet đ pcur. non iniuste: in fi. C. e. ti. suitus: τ facit quod ibi not. aľs cum tempus īterponende currat a tempoꝛ̄ sciennie. ij. q. vj. biduum. e. ti. concertationi: li. vj. si tēpus prosequende curreret a tēpore sciētie: sꝫ id post annum posset appellare sed non prosequi: quod no. ff. de excu. tuto. quinquaginta facit. ff. de requi. re. l. ānus per que iura: τ per decreta. ex pte. š. de rescrip. hanc partem elegi que đ approbatur. Ad contraria rn̄dētur ꝙ scda τ tertia opi. absurditatem habent: de qua dixi. š. potest ergo exponi quod dicit ibi lex: vt ibi no. preterierit. i. pterijsse noscatur: vel clari⁹ id est cursum suum compleuerit: τ per eundem modum tollitur quarta: τ quod dicit. §. appellationes: post duos menses fatale suum incohare cursum: exponas incohatum prosequi τ finire: vel quod ibi dicitur est locale vel speciale vt ibi nota. Pro quinta opinio. non facit decre. ex ratione vt patet ex antiqua auc̄. τ ibi scripsi. Lex iudicibus non ob. quia lꝫ appellare τ apostolos petere sint diuersa: τ habeant diuersa tempora. quia tñ fiunt coram eodem τ fm̄ accessorium primi: τ in sola verbali petitione ɔsistēs voluit ius vnum tempus cum alio confundi: sed appellatio τ prosecutio fiunt coram diuersis: que prosecutio in multa difficultate consistit: quare ius noluit vnum tēpus in aliud īputari: in tpe restitutionis supplicationis τ executionis non est dare diuersa tempora que possunt confundi: sed vnum solum in decre. non solum a beneficio deliberandi: qđ habet victus p decēdum pcedit ꝙ reuocantur ante appellationem τ post snīam īnouatā. lex. i. C. de tempo. ap. varios habet intellectus: vt ibi no. Io. an.

e A futuro. qꝛ in iudicio non appellatur: nisi grauamīe illato: ideo nō in iudiciali: sed extraiudiciali procedit hec distictio si ergo appellat canonicus ne fiat electio eo exclu so vel ne fiat de ticio: vľ ne fiat nisi de noīato p maiorem partem capituli: vel appellat possessor ne in possessione inquietetur ex tunc τ non prius: cum cōtra appellatiōes factū fuerat illas psequi tenetur sic loquitur đ elec. ti. cuꝫ nobis τ. c. auditis. τ. eo. ti. cōstitutus. c. bone.

f Finite. in hoc conuenit tempus restōnis in integrum. š. e. cō. de resti. in integ. c. vno: τ approbat in hoc ꝙ no. Inn. š. e. ex rōne: τ her. Seco. cum sit τ. c. oblate.

g Impedimento. de hoc qđ puenit qñqꝫ ex pte iudicis: quandoqꝫ ex parte appellantis: qñqꝫ ex parte appellati: satis. š. c. ex ratione: τ in spe. e. ti. §. nūc breuiter.

h Deserta. ideꝫ ver. ĩ. e. c. iij. τ. C. e. l. qm̄.

Quandiu. Primo ponit dcm̄. Secūdo ab illo exceptioneꝫ ibi: nisi Imola. Sumi potuit ex auc̄. si tñ. C. de tē. ap. sumpta đ cor. auc̄. đ ap. §. i. col. viij. q̄ tñ ĩ tribus hic supplet̄: vt. ĩ. dicā: τ ꝙ dices quādiu: exponas. i. quātūcūqꝫ diu: vnde dicit autē. ēt si decies mille anni fluxerint.

i Cōpromissum. non sicĩ eligentibus: q cōpromittunt: qbus bñ currunt electionum tpa de elec. si cōpromissarius. i. rn̄. li. vj. τ rō diuersitatis ibi no. ĩ glo. fi. si ergo cōpromissarius non pnunciat reuertit̄ appellās ad iudicem: τ idem puto si pnunciat: sed appellans vult penam soluere τ appellationē psequi: nec ista lra ɔ dicit imo fauet: cum dicit tp̄s interim nō currere. Item ēt ante pronunciationem cōpromisso durante poterat appellans ad iudicem redire soluendo penaꝫ: vt no. de of. deleg. significantibus in. iij. glo.

k Uel aľs. hoc supplet hec decre. qđ nō dicebat auc̄. pone mortalitas vel alia pestis cepit esse in loco appellationis psequende: ita ꝙ cōuenerunt appellans τ appellat⁹ differre ad certum tp̄s: ita ꝙ tpa non currerent vel aliquid tale.

l Expsso. non sufficeret ergo tacitus: puta ꝙ simul appellans τ appellatus ad domiciliū redeunt: vel longā pegrinationē simul arripiunt vel aliqđ tale: īputet. n. sibi appellans qui sic itinerat. Item p pcuratorem psequi poterat.

m Ab hoīe. hoc ē scdm̄ quos supplet̄ auc̄. que loqbatur non solū de tpe iuris.

n Currere. non intelligas qđ cōpromisso deserto vel tpe de quo cōuenit finito hēat appellans integrū tp̄s: sed solum hēbit quātū tpe cōpromissi superat: dormit. n. tunc illius tpis cursus: facit. š. ca. cō. de resti. in integ. c. vno ꝙ plene no. đ vbo. si. dilecto. ff. ex qui. cau. ma. sed τ si per pretorem. §. quotiēs.

o Appellāti. nec appellato.

p Nisi forte. tertium in quo suppletur auc̄.

q Imminere. š. e. oblate: ad fi. que ponit exēpluꝫ de cā electionis vel matrimonio spūali. idem ibi dixi de matrimonio carnali fm̄ Gof. Hosti. τ Egi. alle. vt lit. non conte. qm̄. idem dicit ibi Gof. in alijs que celeritatē desiderant. ff. đ dā. ĩ fec. l. i. ff. de fer. l. i. τ. ij.

r Preciperet. post illud ergo preceptū incipiēt currere tpa hoc intēdit.

s Appellanti. se summat. habet duo dicta que varias opiniōes determināt vt. ĩ. dicetur.

t Ab interlocutoria. p hoc vbum noīatim: qđ. ĩ. sequit̄ reprobat opi. Innocē. quā no. de ope. no. nun. c. pe. vbi tenet ꝙ satis ē appellantē ab īterlocutoria exprimere illā iniustā ēt si nō adijciat in quo vel qua re: τ lꝫ ibi hoc approbet pus tamē ibi dixerat ꝙ nimis ē generale hoc vbum: sicut si diceret se grauatū τ non exprimeret in quo. Dicit aūt opinionē suā amplius pcedere qñ appellans diceret snīam ĩ iustā: qꝛ ex instris: testib⁹ vel alijs pductis aľr vel ɔrium pnunciari debuerat ĩdicit decre. eo. ti. ex pte. i. Host. ibi ɔdicens: ꝙ appellans hꝫ exprimere cām q̄re sit iusta: τ maxime p decre. cordi. eo. ti. li. vj. hoc placet Guil. in spe. de ap. §. q̄liter in pn. τ hoc approbatur τ merito. qꝛ ñ eēt aľs differentia in expressione īter appellantē a diffinitiua τ ab interlocutoria cuius ɔrium vult decre. vt debitus. š. eo. τ pre. decr. cordi. τ facit qđ ibi no. in. v. gl. An vero snīa sup pemptoria sit diffinitiua vel interlocutoria: dicam. ĩ. c. fi. in prin.

v Iudicis. facit p inno. qui intellexit đcre. cordi. qñ extra iudiciuꝫ appellatur tm̄ a iudice: vide ꝙ ibi no. in. iiij. glo. τ hoc dicit qꝛ appellatio contra partem iustificatur ex futuro grauamine: vt. š. c. ij. aľs ēt notorias. lꝫ. n. notorium releuat̄ ab onere pbandi: non tñ releuat ab onere pponendi: vt scripsi. š. vt lit. nō cōte. c. ij. super. i. glo.

x Noīatim. concor. de sen. ex. cōstōnem. li. vi. in appellationibus in qbus artat decre. vt circa. de elec. li. vi. fortior fit expressio: vt ibi τ eo. ti. ɔstitu⁹đ τ ĩ de. đ ele. constōnem. ij. rn̄so.

a ¶ Expressas. approbat qd no. hos. eo. ti. cum cam: i vlti. glo. & reprobat q not. Jo. ij. q. vi. no ita: & ipse Vin. & Gof. in decre. vt debitus: vt ibi scripsi sup verbo probabili: & iura que p eo faciunt loquunt cum appellatur a diffinitiua. ff. eo. scio in fi. & no. p hoc plene q adijcitur causis & per istud singulare verbu appellanti cotra stilum curie que habet ex pluribus causis expressis in appellatione no exprimere nisi vnam i rescripto commissionis: super quo vide q scripsi in pre. decre. cu cam sup vlt. glo. & qd no. in spec. de ap. §. de offo in penul. col.

b ¶ Nec processus hic approbat qd not. Inno. in pre. decreta. pe. de no. ope. nun. reprobans qd ibi no. host. & qd no. glo. in decre. ij. vt lit. no cotest. in glo. quae dicit: q et tenebat Joa. et vin. ibi tn host. e: & no. q dicit pcessus: q diffinitiua a qua fuit appellatum bene pot iustificari & impugnari ex nouis causis vel nouiter probandis: & sic loquuntur iura que iducebat hosti. & de fi. istru. cu Jo. de testi. fraternitatis: saluo qd hes in cle. de testi. c. ij.

c ¶ Judicis. a. cuius grauamine vel interlocutoria fuit appellatum de quo premisit.

expressas[a] ¶ Nec pcessus[b] primi iudicis[c] ex nouis[d] aut de nouo probadis[e] iustificari potest: vel etia impugnari[f]: sed tatu ex illis que facta fuerunt vel exhibita coram ipso.

I Dem.

¶ Prosecutio appellationis deserte non ipedit qn snia censeat i re iudicatam transiuisse. h. d. Jo. an.

Si appellationes p negligentiam[g] appellantis desertam[h] appellans ipse cum appellato[i]: aut appellatus[k] etiam per se & principaliter prosequatur: non ideo minus in rem iudicatam[l] censebitur transiuisse sententia[m] a qua fuerat appellatum.

I Dem.

¶ A peremptoria repulsa ex alio q ppter ineptitudinez secundo appellas & succubens non auditur super ea in appellatione a diffinitiua h. d. Jo. an.

Cum a repulsione[n] exceptiois peremptorie[o] secundo[p] appellans succumbit[q]: no est in causa appellationis postmodum a diffinitiua[r] emisse audiend[9] ulterius super[s]

d ¶ Ex nouis. vnde qd dicebat glo. pre. decre. ij. vt lit. no conte. q ex grauamine receptionis testium facte lit. non cote. iustificabatur precedens appellatio reprobabat olim iducens decre. dilecto. e. e. ti. p quam patet q etiam precedes grauamen no iustificat appellatione: nisi fuerit expressum in illa: si ergo iniqtas iudicis precedes appellationem illa no iustificat: ergo nec subsequens: duo: ergo requiruntur coniunctim quod grauame precesserit appellatione vt hic: & quod fuerit expressum i illa: vt. s. pri. re.

e ¶ Probandis. non intelligas q veritas grauaminis probanda non sit coram iudice ad quem et ad iustificandam appellationem: lz pbata no fuerit coraz iudice a quo: quod dic eo. ti. iterposita. i. rn. sed hic intelligit grauamen iudicis vel iniusticia pcessus oportet quod pateat ex actis coram iudice: vnde si proposui exceptionem pbationem obtuli: & admissus no fui: hoc probato apparet grauamen: sed si exceptionem legitimam probaui: & iudex illam repulit: hoc probato grauamen apparet: sed si excipiebam actorem excoicatum minori: iudex illam repulit: non iustificatur appellatio: nec impugnat processus pbado illum excoicatum maiori: de quo in primo iudicio non fuerat obiectum. Item si appellaui propter exceptionem de loco no tuto non admissam: no iustificatur processus: lz si pbetur me postea reconciliatum.

f ¶ Impugnari. ipugnatio respicit appellante: iustificatio respicit appellatu neuter aute ipsoru vti poterit his q coraz ipso acta vl exhibita no fuerunt.

Si appellationem. Reprobat qd no. Inn. e. ti. ex rone: approbans & fortificans qd ibi no. Hosti.

g ¶ Negligentiam. vt q neglexerit apostolus petere: vt i. e. quauis. e. e. vl neglexit pseq infra tepus iuris vel hois: vt in decre. sicut. e. e.

h ¶ Desertam. ide vbum i pre. decre. sicut & no. q si i appellatione q a pncipio tenuit. & postea tenere desijt pcedit hoc dcm: fortius pcederet i appellatione q dicet a pncipio non tenuisse: vt q d i iterposita tertio vel post decem dies. Ite si pcedit i tacite deserta p negligentiam forti i expressa deserta p renuciatione: facit eo. ti. romana. §. si vero. & §. si autem. li. vj.

i ¶ Cum appellato. lz ergo dilatioes qs petit appellat p qs pelatur appellatois psecutio prosint appellati: sicut et ronem petenti psut qs petit reus e quem petit. C. de resti. in ite. l. pe. ipsa tn psecutio qua facit et appellat sibi no pdest: vt h p ronem quam infra dicam.

k ¶ Appellatus. hic fortificat Hostien. querebat enim Inno. qd si post elapsum tps psecutionis fert snia ifirmans pmam sniam postea petit appellatus ipsam pmam executioni mandari. tenebat q ipsi appellato obstabit exceptio rei iudicate ex scda snia ifirmationis. nec valebit si dicat per lapsum temporis ante sniam infirmationis primam sniam ratificatam: q sm eum pretextu huius noue desertionis non debet scda infirmationis snia retractari: de re iudicata inter monasterium. C. de transac. sub pretextu: nec valet et dicere q no valet secunda snia lata cotra pmam: q vt dicit sm id nuqua valet snia appellationis pmam infirmans nec est et super eodem prima lata in causa principali: & scda lata in ca appellationis & hoc reprobat Hostie. dicens q lapsus temporis ratificat sniam: & facit haberi perinde ac si non fuisset appellatum: snia ergo infirmationis postea lata: a suo iudice lata fuit. Item non valet snia contra rem iudicatam. de hoc in predicta decreta. inter: ob. prima ratio Inno. que procederet in snia lata a suo iudice: nec ob. secunda ratio: quia vbi per appellationem suspensa manet prima snia: bene tenet scda contra primam: sed ex quo cessat predicta suspensio appellatione deserta non valet secunda: sicut non valeret si appellatum no fuisset: hoc hic ita approbatur & fortificatur in tanto: q predicta procedunt no solum cum solus appellans prosequitur: sed etiam cum vterqz: & quod plus est etiam si solus appellatus quod forsam non cogitauerat Hostien. sic huius: q petendo pronunciari male appellatum non est sibi contrarius in eo q dicit sententiam transisse in rem iudicatam: lz. n. de appellante dubitetur ppter contrarietatem q videtur iesse: an possit simul pseqi appellationem & nullitatem snie de quo satis scripsi. eo. ti. dilecto in vlti. glo. post Inno. & Hostie. & vide in spe. de sente. pla. §. iuxta ad finem in appellato tamen dicente male appellatum & sententiam transisse in rem iudi. nulla est cotrarietas: Sed dices imo est cotrarietas in quatuz dicit appellationem desertam & pp hoc sniam transisse in rem iudicataz & no deserta inquatum sup eius iusticia pnunciari petit p appellationis iudicem: & sic negat & asserit illuz iudicem. Solu. & si vis q fatear hic aliqua contrarietatem inesse: tn appellatus q reus est potest vti contrarijs maxime quorum finis non est contrarius: & actor potest in diuersis instantijs: quod dic vt no. de reg. iur. nullus pluribus. lib. vj. nec hic dicit quod in eadem instantia hec duo proponat appellatus.

l ¶ Rem iudicatam. hoc est ergo qd dicunt iura q rata manet snia et q appellans cadit a causa eo. ti. cum sit: & c. sepe.

m ¶ Sententia. q tamen erat aliqua: vt quia contra ius litigatoris lata. si eniz a pncipio fuisset nulla: sicut propter appellationem omissam non transiret in rem iudicatam ita nec propter interpositam & desertam: de senten. excommu. lz. lib. vi. & & quod ibi no.

Cum. Primo ponit dictum a quo scdo excipit ibi: nisi. Jmola. Determinat casum dubium circa decre. vlt. eo. ti. li. vj. qui talis est. Titius contra me opposuit exceptionem peremptoriam que per interlocutoriam est repulsa appellauit & confirmata est prima interlocutoria: iterum appellauit: & iterum confirmata est prima & secunda: q no potuit plus appellare: processit in principali & lata contra ipsum diffinitiua appellauit ab illa. & in causa huius apppellationis vult repetere contra illam interlocutoriam: & videbatur q posset per predictam decre. Ztium hic respondetur vnus tamen casus excipitur.

n ¶ Repulsione. verbali p interlocutoriam: vt prediri: no est tamen necesse i pemptorijs interloqui: de hoc satis de ordi. co. c. i. Idem tamen in repulsione facti. cum illam non recipit: vel ad vlteriora litis procedit. codez titu. ex pte. ij. caute tamen facit excipiens si procurat interloqui: vt not. in spec. de appel. §. qualiter. ver. Item q faciat: & dixi. e. ti. dilecto: & per hac decreta. & illaz patet q snia lata super peremptoria iterlocutoria est no diffinitiua: & hoc tenebat Gar. in decre. cupientes. de elec. versi. insuper: vbi etiam allegabat ad hoc decre. cum dilecti: de elec. & decre. sua hoc codez titu. Ad ide de offi. delega. significantibus. & q vt hic patet hec repulsio pemptorie no est diffinitiua: ergo nec pnuciatio pro ipsa erit diffinitiua vbi enim interlocutoria diffinit & condemnatoria & econtra. C. de senten. & interlo. preses. ff. de re iudi. l. i. vt contrariorum sit eadez disciplina. xxxij. distinctio. hospitiolum. ff. de his qui sui vel alieni iur. sut. l. i. ff. de accu. qui accusare. Preterea natura diffinitiue est q ex ea oriat actio i factum sed a snia lata super pemptoria non oritur actio: sed exceptio. ar. in predi. decre. cum dilecti in fi. C. de re. cre. l. actori. Item si snia super pemptoria & p eo lata esset diffinitiua: non esset alia diffinitiua ferenda: cum tamen de necessitate super principali voluntate super peremptoria pnuncietur de hoc in predi. decre. i. de or. co. Dicebat ergo Gar. q siue super dilatoria: siue super peremptoria siue super eo q perimit appellationem. i. q appellas no potuerit appellare feratur snia interlocutoria est sec cum iudex cognosces de appellatione interposita diffinitiua pnunciat bene iudicatu & male appellatum vel econuerso: tunc. n. diffinitiua est. C. de ap. eos. ff. de his q notsa. l. furti. In effectu tn fatetur q snia lata sup pemptoria q obstet habet vim diffinitiue.

o ¶ Peremptorie. & sic paret preiudicium negocio pncipali: alr non liceret repeti: vt in predi. decre.

p ¶ Scdo. si ergo semel tm appellasset & succubuisset non hret locum q h dicitur. Si vero secundo appellat: sed appellationem non pseqitur hic videtur decre. locum habere: argu. s. ea. proxi. videretur contra per id quod infra dicam q credo vbi renunciat sponte: quasi licet tarde vtatur iuris cosilio expectando euentum negocij principalis: & sic non possemus resistere: vt. j. dicam.

q ¶ Succubit. si succubit in scda appellatione: ergo tres habet sententias e se & sic a tertia n licuit appellare eo. ti. directe: & c. sua nobis. C. ne li. i vna ca. l. vna. s. ea. compi. de re iudi. c. i.

r ¶ Diffinitiua. plata siue p pmum ad quem debuit ca remitti ex quo fuit pnunciatuz male appellatu p quotcuqz manus de excep. dilecte: siue p vltimum q forsan ex vi dilationis in principali pcessit siue p alium ad quem forte post cam remissam ad pmum fuit in alio articulo bene appellatum: ita q expedito appellationis articulo diffinit postea principale.

s ¶ Sup ea. pemptoria sic tertia repulsa: & est mirabile q non appellans auditur: vt in predicta decre. fi. sed secundo appellans & succumbens non

vt hic: cum scđa repulsio appellatiōis nō deberet plus posse ꝙ appellatio nis omissio. Nam ⁊ in appellatione a diffinitiua equparamus ista non appellare: vel secundo appellare: ⁊ succumbere: sed lꝫ ista equiparētur ī diffinitiua in īterlocutoria: nō lata .n. tali interlocutoria ſꝫ leges nō debuit: ſꝫ ſm canones potuit appellationē differre ad euētū negocij pn̄ni: primū pꝫ .C. de epis. audi. l. ij. de iudi. apertissimi. C. eod. ti. .§. sup his. ⁊ quorū ap. nō reci. l. pe. ſm pꝫ ī pdi. decre. vltia si ergo distu lit iuris consilio: ⁊ postea victus appellauit ꝯ tales īterlocutoriam audit: sed si possetenus interlocutoriā impugnauit. s. semel ⁊ iterū appellādo ille articulus tā solenniter discussus vlterius examinari n̄ deber ex quo ī secūda succubuit: per qđ videtur ꝙ etiā iudex cause principalis an̄ diffinitiuā nō possit illam interlocutoriam reuocare nisi tunc. s. in cā appellationis interposite a diffinitiua.

a ¶ Prius. in cā principali.

b ¶ Inepte. si. ō iudi. eraminata. ff. de flumi. l. i. .§ labeo: exemplum: petebas hereditatē vel electionis confirmationē excipiebam te illegitimū ⁊ quia non specificaui qđ debui tertio succubui qđ modo specifico in appellatione diffinitiue: super quo vide ꝙ scripsi q filij sint legitimi. peruenit super. i. glo. Ad idem faciunt que scripsi de elec. dudum. ij. in prin. vel ꝯ ꝓuisū possessionem petentem excipiebam de crimine nunc addo infamiam de accusa. accedens: vel cum ius

ea. ¶ Nisi tūc rite proposita ex eo prius[a] repulsa fuisset: q̄ proponebatur inepte[b].

Rubrica de vita ⁊ bone. clericoꝝ.

Clemens. v. in conci. vienensi.

¶ Punit clericos ꝯiugatos ⁊ alios ꝑsonaliter ⁊ publice carnificū ⁊ tabernarioꝝ offm̄ exercētes: q per diocesanos noiatiꝫ ⁊ tertio moniti illud offm̄ nō dimittūt: ul̄ dimissuꝫ reassumūt: excitat etiā diocesanos ꝯtra illos clericos qui seculares actus exercent: hoc dicit Jo. an.

Diocesanis[c] locoꝝ distri cte ꝑcipim⁹: ut clericos[d] carnificū[e] seu macellariorū[f] aut tabernarioꝝ[g] officiū publice[h] ⁊ ꝑsonaliter exercētes noiatiꝫ[i] ⁊ tertio[k] moneant: vt sic ab huiusmōi officijs īfra ꝯueniētē terminū monētiū ipsorū arbitrio moderādū[l] ꝯsistāt: ⁊ ꝙ ipsa nullo[m] vnꝗ̄ tpe reassumāt. ¶ Qui si taliter[n] moniti ab his non destiterint: aut ipsa vt ꝓmissum[o] est: exercendo resumpserint[p] q̄ñcūqꝫ[q] coniugati omnino[r]: nō ꝯiugati vero in rebus[s]: ⁊ si oīno incedant vt laici: in ꝑsōis ꝓuilegiū clericale quādiu[t] ꝓmissis institerint: eoipso[u] amittāt. ¶ Aduersus vero alios[x] clericos negociationibus vel cōmercijs secularibus vel officijs non conuenientib⁹

cōe fundaret actionē tuā excipiebā de prescriptione: nūc exprimo titulū: ō prescrip. c. i. li. vi. vl̄ opponebā peremptoriā nō priuilegiatā vt lite nō cōtesta. c. i. li. vi. in vim dilatorie ad impediēdū lit. cōte. succubui primo: secundo ⁊ tertio rediens ad iudicem principalis cause lata diffinitiua: a qua appellaui: illā exceptionē in vim ꝑemptorie ꝓponere potero.

c Dioce anis. Tria facit: ꝑcipit: punit: ⁊ excitat: scđa ibi: q si. tertia ibi: aduersus: termīat declarat ꝺcre. pe. ī pn̄. ⁊ vlt. eo. ti. qđ no. guil. in spe. de cleri. ꝯiu. ꝟ. ſꝫ nunqđ dices. Et no. verbum diocesanis: nō dicit ordinarijs locoꝝ sicut. ꝟ. ea. cō. de seque. pos. c. i. per qđ vl̄ ꝙ alij ordinarij lꝫ ī loco iurisditionē habeāt: hoc nō possint in quātum ꝺ cōstō nouū īducit: ⁊ facit quod dicā. ꝟ. de iurepa. c. i. post prin.

d ¶ Clericos. puta ꝙ includat etiā exemptos qui delinquerēt in loco nō exempto: cum per id subsunt diocesanis: vbi vero deliquerēt ī loco exēpto n̄ videtur ꝙ ad alios extendatur hec constitutio: cum excitet offm̄ diocesanorū tm̄ ad hoc de offi. ordi. lꝫ. c. pe. maxime: q̄ q̄n iura ista volūt dare iurisditionem super exemptos: hoc exprimunt: vt pꝫ. ꝟ. c. cō. de supplen. negli. prela. c. vn̄o cum suis concor.

e ¶ Carnificū. carnifex dicit a carnificos as: q̄ carnes fac̄ ⁊ vendit: facit ō ap. significante: vn̄ ⁊ homicide solent dici carnifices.

f ¶ Macellarioruꝫ. hi sic dicuntur: q̄ pecora vel quadrupedia mactant a macello as: quod est mactare ⁊ trucidare: ⁊ propter horrorem ⁊ vilitateꝫ istorū duoꝝ officiorū. s. macellarij ⁊ tabernarij: hoc est specialiter de his ꝓuisum lꝫ multa sint vilia: puta aptare peles ⁊ coria ⁊ his similia: tamē cōstitutio locū habet solū in expressis.

g ¶ Tabernarioꝝ. taberna dicta est a tabulis que mercibus substernunt ⁊ ꝓprie dr̄ domus in qua panis vinū ⁊ carnes cocte vēdūtur: talia loca nedum tenere: sed nec ingredi debent clerici. xliiij. di. clerici.

h ¶ Publice. ⁊ ꝑsonaliter cōiunctim requruntur hec duo si ergo occulte vl̄ p aliū hoc exercet: cessat pena lꝫ non culpa. ⁊ sic soluit qđ opponi posset de decre. fundamenta: de elec. li. vi. §. vt ergo. ⁊. §. seq. de. ꝺcre. mulieres: ō sen. excom. de regula: qui p aliū: de re. iu. li. vi. cum cōcor.

i ¶ Nolatim. i. ꝓprijs noībus eorum expressis: q̄si nō sufficiat diocesano mōnere ī genere clericos diocesis sue vel clericos talis plebanatus: vel talis ecclesie: sed monere debet exprimendo illius vel illoꝝ nomina: ⁊ cōcordat de snīa ex. constitutionem. lib. vi. ⁊. ꝟ. de sen. excom. grauis: in fine.

k ¶ Tertio. de sen. ex. sacro. ⁊. c. constitutionē. li. vi. debet ergo habere aliquoꝝ dierum interualla: vt ibi dicitur. nec videtur hoc sufficere ꝙ emanaret vnum peremptorium per hanc lram.

l ¶ Moderandum. de ap. cum sit romana.

m ¶ Nullo. si. de cohabi. cleri. ⁊ mulie sicut.

clericali ꝓposito publice resistētes vel arma portātes: si canonica seruare studeant instituta[y] ꝙ ⁊ illi ab excessib⁹ cōpescantur hmōi: vt ipsi de dānabili circa hec negligētia nequeant reprehendi. ¶ Idem.

¶ Premisso exordio punit ꝑmo clericos beneficiatos vtentes publice vergata vel partita ueste. Scđo subdiaconos ⁊ diaconos. Tertio oēs clericos tonsuraꝫ publice cum tali veste portātes. Quarto habentes dignitatē ꝑsonatū hn̄ficiū curatum ⁊ sacerdotes ⁊ religiosos publice portātes talē vestē vel infulaꝫ Quinto punit oēs ꝓdictos vtētes tabardo notabiliter breui integre foderato. Sexto certas caligas clericis interdicit. Jo. and.

Quoniaꝫ qui abiectis vestib⁹ proprio congruentibus[z] ordini alias assumere ⁊ ī publico portare rationabili causa cessante[⁊] presumit: professorum illius ordinis ꝓrogatiua se reddit indignū[ꝯ] presenti constitutione sancim⁹: ꝙ quicunqꝫ clericus[ꝫ] vergata vel partita[a] publice[b] veste vtetur[c]: nisi causa rationabilis[d] subsit: si beneficiatus extiterit: per sex menses[e] a perceptione fructuum beneficiorum[f] q̄ obtinet sit eoipso[g] suspensus[h].

¶ Si vero beneficiatus nō fuerit

n ¶ Taliter. s. per diocesanos nominatim ⁊ tertio prefixo termino congruenti.

o ¶ Remissum. s. publice ⁊ personaliter.

p ¶ Resumpserint. lapso termino hoc dico: q̄ si habuissent terminū mēsis ⁊ quinta die dimisissent decima quinta resumpsissent: dūmō. ꝟ. terminuꝫ postea dimisissent n̄ eēt locus pene

q ¶ Qñcunqꝫ. quasi etiaꝫ post tpa longiora: ⁊ ē si. ō ordi. cog. .c. ij. Jo. an.

r ¶ Omnino. s. quo ad duo priuilegia q̄ poterant hēre p ꝺcre. vnicā de clerici ꝯ. li. vi. ⁊ si hic cōiūgas totā illā ptem. s. priuilegiū clericale ꝗdiu ⁊c. multū facit ad id qđ no. de cle. cō. Jo. in. iiij. q. sed si istud oīno īcēdit ꝑpetuitatē ꝓuationis inducere: vt si cōiungatur ꝺ illō dūm solum ꝓuilegiū clericale eo ipso amittāt resultaret ꝯri⁹ intellect⁹ similis disputatio de hac dictione oīno. ff. de fideiussoribus .l. grece. §. illud.

s ¶ In rebus. ꝓprijs in quib⁹ alꝭ gauderent immunitate. c. ti. c. nl. ō imu. ec. c. i. li. vi.

t ¶ Quādiu. recuperabunt ergo desistētes ꝓuilegiū ⁊ facit ō vi. ⁊ ho. de. c. vlti. ⁊ qđ ibi dixi post Inno. ibi ēt no. Her. ⁊ facit qđ no. xxxij. dist. nullus. ⁊ lxxxi. di. si qui sunt presbyteri.

u ¶ Eo ipso. licet ergo sit necessaria monitio nō tamen est necessaria priuatio cōcordat ō sententia exōicationis in audientia. c. contingit: si. de preben. extirpande. de rap. exōicationi. ꝟ. de deci. c. i. de sta. mo. attendentes in fi.

x ¶ Alios. non carnifices: ⁊ tabernarios.

y ¶ Instituta. eo. ti. c. ij. ⁊. c. clerici. ⁊. c. vno. lib. vi. ne clerici vel mo. c. i. de sen. excommu. contingit.

Quoniam. Diuiditur in. vi. ptes vt pꝫ in rubro. scđa ibi: si vero. tertia ibi idem quoqꝫ. quarta ibi: dignitatem. quīta ibi: sed tales. sexta ibi: hinc in super. Imola. Emanauit executiue ad iura. xxi. q. iiij. per totū. eodē titulo capitulo penultimo.

z ¶ Congruentibus. congruentia vestium respicit non solum clericos de quibus hic ⁊ in iuribus preallegatis. ⁊ monachos de quibus. ꝟ. de sta. mo. in agro sed etiam omnes laicos. xli. di. §. i. ⁊. c. parsimoniam. xxx. di. si quis virorum: ⁊ variatur ex diuersitate seruum. ea di. si qua mulier.

⁊ ¶ Cessante. ꝟ. eo. deus qui.

ꝯ ¶ Indignum. de sen. ex. in audientia. eo. ti. si iudex laicus. lib. vi. ff. de iniuri. item apud. §. si quis virgines: ⁊ est si. de sta. mo. recolentes.

ꝫ ¶ Clericus. includit hn̄tem primam tōsuram tm̄: de eta. ⁊ quali. cū cōtingat.

a ¶ Partita: dicit canon ꝙ diuersi coloris vel diuerse partis vestis esse non debet. xx. q. i. c. vlti. in fine alibi ꝙ vestis non debebat esse varia sericis texturis nec hre varioꝝ coloꝝ ornamēta. xxi. q. iiij. c. i. in. fi. Et no. ꝙ lꝫ vestes rubei ⁊ viridi coloris ꝓhibite sint clericis. ꝟ. c. pe. pene tm̄ istius ꝯstitutionis locum habent solum in vestibus hic expressis: ⁊ concor. quod dixi. ꝟ. c. proxi.

b ¶ Publice. concor. ꝟ. c. proxi.

c ¶ Vtetur. vestibus ergo ēt prius factis publice vti non poterit sine hac pena: nec pp hoc constitutio respicit preterita: damnat. n. solū futurū vsum: ⁊ facit quod dixi. ea cō. de eta. ⁊ qua. vt hi qui in glo. ꝙ posteris.

d ¶ Rationabilis. puta timoris. eo. ti. c. pe.

e ¶ Menses. īcohandos post talem publicam delationem.

f ¶ Beneficioꝝ. oīum propter indefinitā. de hoc de elec. vt circa. li. vi. offendit. n. vniuersum statum ecclesie nec minus vnam ecclesiam ꝙ aliā: ⁊ sic soluitur ō electio. si compromissarius. §. huiusmodi: ⁊. §. sequenti. li. vi. vbi specialiter offenditur ecclesia ad quā indignus eligitur: vel ad quam dignus electus impeditur ⁊ est simil. ꝟ. de penis. capitulo primo post princi. posset autem talis eligere: de elec. vintoñ.

g ¶ Eoipso. hic ergo non est necessaria monitio nec snīa: aliter. ꝟ. c. pxi.

h ¶ Suspensus. si tm̄ interim illos perciperet non est irregularis: cū hoc nō sit ex-